

Nogle af udvalgets spørgsmål til arbejdsministeren og dennes talepapir til brug for besvarelse heraf og den i samrådsspørgsmål C omhandlede dagsorden

Samrådsspørgsmål C-E og arbejdsministerens talepapir er optrykt efter ønske fra udvalget.

Dagsorden af 30. november 1993 er optrykt efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål C:

Er Folketingets dagsorden af 30. november 1993 fortsat grundlaget for regeringens arbejde med arbejdsmarkedspolitikken i EU-sammenhæng?

Spørgsmål D:

Finder ministeren, at regeringens orientering af Arbejdsmarkedsudvalget om deltidsdirektivet i 1997 i relation til det aktuelle hændelsesforløb omkring lovforslaget har været tilfredsstillende?

Spørgsmål E:

Hvordan vil regeringen på baggrund af erfaringerne med den danske implementering af deltidsdirektivet over for arbejdsmarkedets parter og Folketingets partier genskabe tilliden til, at det fremover vil være muligt helt eller delvist at aftaleimplementere EU-direktiver på arbejdsmarkedsområdet?

Svar:

Da jeg mener, at spørgsmålene hænger sammen, vil jeg gerne besvare dem samlet.

Dagsordenen fra 30. november 1993 har været og er fortsat grundlaget for arbejdet med arbejdsmarkedspolitikken i EU-sammenhæng.

Som det fremgår af dagsordenen, lægger et bredt flertal i Folketinget vægt på, at parterne i Danmark får mulighed for at implementere foranstaltninger inden for rammerne af aftalesystemet, herunder ved kollektive overenskomster og/eller aftaler. Derfor fik parterne 3 år til at aftaleimplementere, og derfor foreslog regeringen først supplerende lovgivning, da parterne bad om det.

Det er klart, at regeringen fortsat fuldt ud ønsker at støtte op omkring parternes mulighed for at implementere direktiver ved aftaler.

Når det er sagt, må jeg selvfølgelig også understrege, at når talen kommer på eksisterende lovgivning, er det regeringens ansvar, at denne lovgivning er i overensstemmelse med et gældende direktiv. Arbejdsmarkedets parter har nu engang ikke kompetencen til at ændre lovgivningen.

Deltidsdirektivets formål var at ophøje de europæiske parters deltidsaftale til direktivtekst. Derfor har regeringens udgangspunkt hele tiden været, at implementeringen af direktivet i Danmark i videst muligt omfang skulle overlades til arbejdsmarkedets parter.

Regeringens juridiske vurdering i december 1997 var ikke en endelig juridisk vurdering. Derfor var regeringens juridiske tilkendegivelser også forsynet med forbeholdne vendinger, som f.eks. »at der kan blive tale om at ændre i eksisterende lovgivning« – »og man kan endnu ikke sige noget entydigt om, hvordan det ville være med funktionærlovens bestemmelse om 15 timers beskæftigelse«. Men det er vigtigt for mig at understrege, at der ikke forelå juridiske vurderinger, som blev tilbageholdt.

Regeringens uklare udmeldinger har været med til at skabe et forkert indtryk af, at funktionærloven ikke skulle ændres. Den tidligere arbejdsminister har under et samråd her i udvalget før rådsmødet i december 1997 muligvis givet udtryk for, at hun umiddelbart skønnede, at der ikke var baggrund for at ændre funktionærloven. I de notater, som blev udarbejdet til EF-Specialudvalget og til Europaudvalget, fremgår det, at »direktivet kan få betydning for funktionærloven«. Når man sammenholder ministerens udtalelser og notaterne, er dette et eksempel på den uafklarethed, som den manglende autoritative fortolkning af direktivet er et udtryk for.

For at give arbejdsmarkedets parter de bedste vilkår til at implementere ved aftaler, tog rege-